

være Befolkningen behjælpelige ved private Anlæg. De andre Forslag, som ere stillede af Kommissionen, ville sikkert føre til Besparelse. Nu tror Ministeriet vel sagtens, at det har været en Besparelse, at man har været fri for Klitinspektøren siden gamle Kammerherre Thygesons Død. Det tror jeg ikke, jeg mener, at det netop er en stor Udgift, idet Klitvæsenet siden den Tid har staaet mere usikkert, fordi der ingen Ledelse har været. En af Overplantørerne har været konstitueret som Klitinspektør, men han har ikke haft den Myndighed, som kræves for at lede Klitvæsenet i den rigtige Retning. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil tage sig af denne Sag og faa den ind i en mere simpel og jævn Gænge, ikke en, der koster for meget. De Udtalelser, jeg her er fremkommen med, ere hverken i min personlige Interesse eller i min Valgkreds' Interesse, men det er i alle fædrelandssindede Mænds Interesse, at vore Heder og Klitter paa de Steder, der egne sig til Opdyrkning, blive til frugtbare Marker og Enge eller i alt Fald til Skove, selv om disse ikke give store Indtægter. Det er en Sag, som alle danske Mænd kunne være glade ved at støtte.

Inden jeg slutter, vil jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Aarhus nordre (Sabroe). Under sin lange Tale forleden, hvor han talte om de militære Misbrug, der vare skete paa forskellige Omraader, omtalte han til Slutning, at en Soldat var død under Manøvrerne nede ved Køge. Han siger, at det angives officielt, at Soldaten er død af et Hjerteslag efter nogle Øvelser under en Manøvre, som foretoges nede ved Køgeegnen. Grunden til, at jeg retter en Henvendelse til det ærede Medlem, er, at den Rekrut, der er død, Kirkensgaard, ikke alene er fra samme By som jeg, men ogsaa hører til min Slægt. Det ærede Medlem udtalte, at han havde talt med et Par Læger om denne Sag; „og disse Læger mene, efter hvad de have kunnet se af Bladene, at denne Mand ikke er død af et Hjerteslag, men af Forfrysning; han har ikke kunnet udholde den Lidelse og den Kulde, som ere forbundne med at ligge under saa frygtelig slette Forhold, som de her have ligget under. Han blev ogsaa begravet under militær Honnør“, siger det ærede Medlem, efter at det ærede Medlem tidligere havde talt om en anden Rekrut, Kriegsmann, tror jeg, det var, der blev begravet under militær Honnør. Her maa jeg nu rette det ærede Medlem, thi hans Fantasi har spillet for stærkt

med ind her, idet han holdt sin Tale den 12., medens den døde Rekrut, Kirkensgaard, først blev begravet den 13.; saa den militære Honnør, som det ærede Medlem talte om, havde ikke fundet Sted.

Jeg vil sige nogle Ord om de Indtryk, Familien har faaet af denne Sag. Der kom et Telegram fra Kaptajn Tuxen, som var vedkommendes Kompagnichef, om, at Rekruten var død af et Hjerteslag om Morgenen. Senere kom der Brev fra Kaptajnen til de paarørende — jeg har selv læst Brevet, og det var meget kønt, ja, han kunde jo godt for at trøste Familien skrive et kønt Brev, selv om der ikke havde været noget godt Forhold til Stede —, men Familien fik i alt Fald det Indtryk, at Rekruten var meget afholdt baade af Officerer og menige. Der stod i Brevet, at han var Fløjtespiller og mange Gange mere baade Officerer og menige med sit Spil. Endog Aftenen før han døde havde han spillet paa Fløjte, efter at de havde spist til Aften, og før de gik ind i Laden og sov i Halmen. Derefter giver han en Skildring af, hvordan de om Morgenen havde kaldt paa Nummer 40, det var hans Nummer. En Sergent spurgte ham, om han havde den udleverede Te, for den skulde ind og tilberedes, men her til svarede han, at det havde han ikke, og en halv Time efter var Nummer 40 død, som det formenes, af et Hjerteslag. Senere kom der Brev fra Lægen til Familien, hvori meddeltes, at der var foretaget en Undersøgelse af den afdøde, og det havde vist sig, at det virkelig var et Hjerteslag, han var død af. Man havde ment, at det var rigtigst at obducere ham, fordi der kunde være Tale om et Forgiftningstilfælde, og Døden kunde ogsaa mulig være indtraadt paa Grund af Vold, og saa havde de obduceret ham. Det viste sig da, at Dødsarsagen var et Hjerteslag. Han havde lidt af en Hjertesygdom i 6—7 Aar, der maaske hidrørte fra, at han en Gang havde haft Meningitis, der trods hans Udseende alligevel havde sat sig i Hjertet. Flere af Familien er død paa den Maade, det kan derfor ogsaa være en Familiesvaghed. Den unge Mands ældre Broder, der ogsaa har været Soldat, rejste uopholdelig ned paa Køgeegnen, og efter de Oplysninger, han fik af Samtaler med de menige og andre, bleve han og hele Familien betryggede og følte sig overbeviste om, at der ikke var sket den afdøde nogen Overlast. Broderen kom til det Resultat, at det samme kunde været passeret ham, selv om han